

Впрочемъ, прѣдъ видъ на дѣлото, всичко това малко ме интересува сега.

Бахчевановъ ми каза, че ще върви въ България, вѣроятно прѣзъ Цариградъ.

Иди ми да оставя на страна Алексия и всичката му неразбранщина, заедно съ калпавитѣ гранати.

Забѣлѣжихъ у себе си днесъ, че можехъ доста охолно да преглѣтна, распасанитѣ думи на Аристова: гората била родила мишка. Нѣкакъ осѣщамъ че се възвисявамъ надъ тия дребелий. Той е непоправимъ. Argos, въ писмото си, той рѣшително настоява да се свърши нашата работа, безъ да се чака Стамбулова да прѣмахне Кобурга или тоя Стамбулова и т. н. Това е добъръ знакъ за мисията на Мусевсча, — само — бюджетътъ! . . . Но той казва »деньги будутъ».

Впрочемъ, Лапчо, нищо, Господъ ще помогне! Само ти! не губи куража си и вѣрата си въ това свое прѣдопрѣдѣление. Ти за 9-й Августъ пристигнешъ, дѣлото да почнешъ въ време. Може и сега да бѣде тѣй. Малко ли препятствия имаше да се прѣмахнатъ тогава! Страхъ ли те е отъ прѣдателство? — — Нѣкакъ не ми се вѣрва Впрочемъ да видя и Попова. Бѣхчевановъ съобщава всичко на Бобчева, но и Бобчевъ безъ интересъ не прави подлости. Впрочемъ и нему кой ли ще му вѣрва! Впрочемъ все въ руцѣ Божией!

З — II — 11. ч. в.

Днесъ не съмъ доволенъ отъ себе си. Написахъ писмо Мусевичу и дадохъ да го четѣтъ Бѣлову и Попову. Тоя въобще не обръща толкозъ внимание на паричния въпроса, по обича да се придържа о текущото въ нашия малкъ кръгъ мнѣние, — а на това даваме тонъ азъ и Бѣловъ. По време на съвѣщанието ни въ бирарията, Юрданъ пропусна да каже: макаръ и полусловно, че »ако не искатъ да даждъ пари, то . . . тогазъ . . .«, азъ като че разбрахъ, поне помислихъ че искаше да каже, да се прѣкрати дѣлото. Ний мълчахме, а той продължи, като въ пояснение на мисълта си, »ако има мѣжду насъ да се е рѣшило, ако сме се рѣшили, ния и безъ тѣхнитѣ пари можемъ свърши работата. Тогазъ най-добръ е да имъ откажемъ всѣка помощъ отъ тѣхна страна».